

rekt, at de ikke kan blive medlemmer af WEU, som det er i dag; men dér kunne det da være et dansk synspunkt, at begrebet associerede partnere fik et stærkere indhold, sådan at de baltiske lande blev knyttet tættere til den Vesteuropæiske Union, således de kunne deltage i nogle af de fredsbevarende operationer og lignende via den Vesteuropæiske Union. Det er vel også en af de ting, vi bør diskutere nu og her. Det er jo i øjeblikket, at vi flytter rundt på alle de europæiske sikkerhedsstrukturers brikker.

Det, jeg sidder tilbage med, er billedet af, at Danmark åbenbart ikke har nogen brikker at flytte rundt med her, og det er vi meget kede af fra konservativ side. Vi ønsker, at Danmark skal være aktiv på det her område, for om ti år er det for sent, så ligger strukturen fast.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at udenrigsministeren ikke har meget lyst til en debat om det retlige forbehold. Det kan jeg sådan set godt forstå på den baggrund, der er, men jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål, et meget, meget simpelt spørgsmål, som jeg håber udenrigsministeren så vil svare på:

Mener udenrigsministeren og regeringen, at det er foreneligt med det danske forbehold, at Danmark ratificerer Schengenkonventionen, samtidig med at dele af det retlige område i EU flyttes fra søjle 3 til søjle 1? Det må være meget enkelt at besvare det spørgsmål, og det kunne måske afklare debatten noget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Udenrigsministeren siger, at Baltikum ikke kan blive medlemmer af Vestunionen, når de ikke er medlemmer af NATO, og det er rigtigt nok. Oprindeligt ville NATO jo heller ikke overhovedet høre tale om den Østudvidelse.

Men er en af grundene til, at det ikke kommer i stand her til sommer, netop det pres, der har været fra EU's side? EU siger, at man vil have dem med, og fordi man også har en udenrigs- og sikkerhedspolitisk dimension og i hvert fald noget, der minder om en forsvarspolitisk dimension, har man ad den vej faktisk medvirket til, at Østlandene nu ikke alene kommer ind i NATO, men også og forhåbentlig snart i EU. Og er realiteten i det, som udenrigsministeren siger, ikke, at det danske problem er, at vi ikke har indflydelse på det? Hvis vi nu var med i

Vestunionen, så havde vi jo en mulighed for at kæmpe for, at de baltiske lande fik en mulighed for at blive medlem af Vestunionen og dermed fik lov til at alliere sig med dem, de vil.

Er det reelle problem ikke, at ministeren sådan set gerne ville, men ingenting kan, fordi vi ikke vil være med dér, hvor det foregår?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret; nu bliver det jo klart, hvad der foregår.

Der er faktisk i dag sket et kæmpeskred i den danske forhandlingsposition, nemlig fra at man fra dansk side har sagt, at det politimæssige og retlige samarbejde, flygtningepolitikken osv. skal være mellemstatsligt – det ønsker vi at være med i, og det har været den danske regerings position – så vil man nu acceptere, at det bliver overstatsligt med den virkning, at Danmark så accepterer at måtte udtræde.

Jeg har ikke været tilhænger af, at vi skulle være i det, men befolkningen har ved en folkeafstemning godkendt, at vi skulle. Nu accepterer regeringen altså, at det bliver overflyttet til det overnationale på en sådan måde, at Danmark bliver smidt ud af det. Det bliver jo konsekvensen. Anderledes kan jeg ikke forstå ministerens svar.

Indtil i dag har det været regeringens position, og det fremgår også af regeringens egen redegørelse, at vi sagde nej til det såkaldte søjlespring; at vi ikke ville acceptere flertalsafgørelser på det retlige område omkring asylpolitik, flygtningepolitik osv., og at der derfor ikke skulle laves traktatbestemmelser om overnationalt samarbejde på dette område.

Det har været dansk politik indtil i dag, og det er ifølge regeringens redegørelse det, man har sagt på regeringskonferencen, og som man stået på sammen med Storbritannien. Nu har man opgivet den position. Det synes jeg er et meget alvorligt skred, og det bekræfter desværre det, som vi sagde fra starten af debatten: at regeringen ikke har vist sig i stand til at løse det problem, den står i med den dårlige forhandlingsposition, den er havnet i med det manglende svar på, hvordan man sikrer de danske undtagelser.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg tror ikke, at vi kommer meget længere i diskussionen om de baltiske lande og WEU. Jeg tror også, at de baltiske lande i den nuværende